

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010109
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010109.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej a členov senátu - prísediacich Ing. Jána Dedíka a Dušana Gavlasa, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému T. L., B.. XX.XX.XXXX P. Z. T., trvale bytom B. T. B. P., V. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu ÚVV a ÚVTOS Ilava v inej veci, trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. septembra 2020 v Novom Meste nad Váhom taktó

rozhodol:

Obžalovaný: T. L., B.. XX.XX.XXXX P. Z. T., O. X. B. T. B. P.V., V. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu ÚVV a ÚVTOS Ilava v inej veci,

je vinný, že

ako otec maloletej T. L., B.. XX.XX.XXXX U. P. B. T. B. P. ani inde od 20.02.2018 do 15.03.2019 neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanú mu aj Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom, sp. zn. 8P/35/2016-34 zo dňa 23.05.2017, právoplatný dňa 06.06.2017, ktorým ho súd zaviazal prispievať na výživu maloletej T. sumou 100 eur mesačne s účinnosťou od 13.06.2016, ktoré je povinný poukazovať vždy k 20. dňu v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, I. L., pričom nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, nebol príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, ani štátnych sociálnych dávok, nebol poberateľom dávok v nezamestnanosti, nemocenských dávok a bol konateľom spoločností H. U., U..G..C., Q., U..G..C., O. G. U..G..C., U. U. U..G..C.. a spoločníkom v spoločnosti O. T. U..G..C.. s čistým mesačným príjmom 500 eur, čím mu za predmetné obdobie pričom okrem čiastky 50 eur vo februári 2018 a marci 2018, ktoré poukázal poškodenej I. L. a v júni 2018 poslal výživné vo výške 2,50 eur, vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 1.200 eur ku dňu vyhlásenia rozsudku k rukám I. L.,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 44 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa upúšťa u obžalovaného T. L.O., B.. XX.XX.XXXX od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/53/2019-760 zo dňa 08.11.2019, právoplatný dňa 17.03.2020, v spojení

s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/11/2020-905 zo dňa 17.03.2020, ktorým mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 13.03.2019 obžalobu na obvineného T. L., B.. XX.XX.XXXX, sp. zn. Pv 578/18/3304 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/13/2019-93 zo dňa 13.08.2019, voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor obvinený a jeho obhajca. Uznesením č. k. 2T/13/2019-139 zo dňa 26.03.2020 bola vec postúpená na prejednanie a meritórne rozhodnutie senátu tunajšieho súdu 2T, nakoľko vo veci prichádzalo do úvahy uloženia súhrnného trestu k veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/53/2019, kde rozhodoval senát.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného T. L. v zmysle § 258 Trestného poriadku, výsluchom svedkyne - poškodenej I. L. v zmysle § 261 Trestného poriadku, prečítaním a oboznámením relevantných listinných dôkazov v zmysle § 269 Trestného poriadku.

Senát okresného súdu zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom modifikoval skutkovú vetu oproti podanej obžalobe tak, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obžalovaný T. L. sa na hlavné pojednávanie dňa 02.07.2020 dostavil, bol naň eskortovaný, neodmietol vypovedať. Ďalšie pojednávanie dňa 09.09.2020 vykonal súd v jeho neprítomnosti, za prítomnosti jeho obhajcu, nakoľko obžalovaný súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti v zmysle § 252 Tr. por. Po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný urobil vyhlásenie o vine zo skutku uvedeného v obžalobe Pv 578/18/3304, pričom senát jeho vyhlásenie neprijal a vykonal dokazovanie ohľadom výroku o vine a treste v celom rozsahu. Súd teda vykonal dokazovanie ohľadom výroku o vine a treste v celom rozsahu. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 02.07.2020 vyplynulo, že si je vedomý svojej výživovacej povinnosti voči mal. T. L., B.. XX.XX.XXXX. Výživné voči maloletej neplatil riadne a včas, neplatil ho riadne od 20.02.2018 do dňa nástupu na väzbu (následne nástupu trestu odňatia slobody) dňa 15.03.2019, pričom aj podľa správy ústavu v Ilave si obžalovaný dňa 19.3.2019 nahlásil výživovacu povinnosť voči mal. T. L., výživné sa realizuje na základe zaevidovania exekučného príkazu vydaného súdnym exekútorom JUDr. Adriana Steinerová zo dňa 13.6.2019 (156EX 315/18), odsúdený si dobrovoľne uhradza na základe svojich žiadostí dobrovoľnú úhradu pohľadávky. Obžalovaný potvrdil, že výživné mu zrážajú v rámci exekúcie. Výživné spočiatku platil, keď sa rozviedli, vtedy mu nerobila problémy ohľadom kontaktu s malou. Výživné prestal platiť, keď mu poškodená prestala umožňovať styk s maloletou. Dlh bol ku dňu podania obžaloby asi 1.100 eur. Vo väzbe platil výživné vo výške 50 - 70 eur mesačne, ako mohol. Obžalovaný bol vo výkone trestu zaradený do práce len nedávno. V predmetnom období od 20.2.2018 do nástupu do väzby zarábala okolo 500 eur mesačne. Pokiaľ mal s dcérou styk, kupoval jej aj darčeky, aj jej platil výživné, robil aj nákupy navyše. Styk mu poškodená potom neumožňovala, preto prestal výživné od februára 2018 platiť. Obžalovaný si je vedomý svojho dlhu na výživnom, výživné si v ústave riadne nahlásil, je aktuálne aj pracovne zaradený, výživné je mu zrážané cestou exekúcie u JUDr. Adriany Steinerovej. Výživné je súdom určené vo výške 100 eur mesačne na maloletú dcéru.

Svedkyňa - poškodená I. L. sa hlavného pojednávania dňa 09.09.2020 osobne zúčastnila. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný neplatil výživné riadne a včas od 20.02.2018. Dlh bol ku dňu podania obžaloby 1.197,50 eur, ku dňu nástupu obžalovaného do väzby bol vo výške 1.200 eur. Náhradné výživné poberala poškodená iba chvíľu. Obžalovaný neplatil výživné riadne a včas. Platil ho v malých sumách. Potom bol vzatý do väzby, následne do výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný nekupoval maloletej dary, neplatil jej nič navyše. Poškodená počas sledovaného obdobia bola tehotná, narodil sa jej syn, poberala rodičovský príspevok vo výške okolo 200 eur. Dieťa netrpelo núdzou. Finančne jej vypomáhala mama, krstní rodičia maloletej T.. Poškodená bývala u matky. Poškodenej prišla časť výživného aj z väzby.

Exekúciu na výživné na mal. T. vedie JUDr. Adriana Steinerová. Obžalovaný o dieťa nemá záujem. Výška výživného mesačne je vo výške 100 eur.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy zadovážené do vyšetrovacieho spisu v prípravnom konaní ako aj listinné dôkazy zo spisu sp. zn. 2T/13/2019 zadovážené do spisu v konaní pred súdom, boli oboznámené správy súdneho exekútora JUDr. Adriany Steinerovej v exekučnej veci EX 156EX 315/18, rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 8P/35/2016, rodný list na maloletú T. L.Ú., B.. XX.XX.XXXX, šeky o úhrade, čestné prehlásenie poškodenej, výpisy z obchodného registra, správu ÚVTOS Ilava, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny B. T. B. P., správy Sociálnej poisťovne, správy o povesti na obžalovaného, register trestov, register priestupkov, spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/53/2019.

Z rodného listu Matričného úradu B. T. B. P. vyplýva, že obžalovaný je otcom mal. T. L.O., B.. XX.XX.XXXX P. O. a poškodená I. L. je jej matka.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/35/2016-34 zo dňa 23.05.2017, právoplatný a vykonateľný dňa 06.06.2017 bola maloletá T. L., B.. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti a výchovy matky - poškodenej, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jej majetok. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100 eur mesačne do 20. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky - poškodenej s účinnosťou od 13.06.2016.

Zo správy ÚVTOS Ilava vyplýva, že obžalovaný T. L. dňa 19.03.2019 nahlásil vyživovaciu povinnosť voči mal. dieťaťu T. L. a bolo založené tlačivo o nahlásení do spisu, výživné sa realizuje na základe zaevidovania exekučného príkazu vydaného súdnym exekútorom JUDr. Adrianou Steinerovou zo dňa 13.6.2019 (156EX 315/18), odsúdený si dobrovoľne uhradza na základe svojich žiadostí dobrovoľnú úhradu pohľadávky.

Z odpisu z registra trestov ohľadom obžalovaného vyplýva, že doteraz bol sedemkrát právoplatne odsúdený. Naposledy bol odsúdený právoplatne Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/53/2019 zo dňa 8.11.2019, právoplatný dňa 17.3.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/11/2020 zo 17.03.2020, za pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v časti dokonanom a v časti štádia pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný nemá záznam v registri priestupkov (jedno priestupkové konanie bolo zastavené).

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním ostatných listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom zistil skutkový stav uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené po zhodnotení všetkých dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný T. L. spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou svedkyne poškodenej (potvrdila, že obžalovaný neuhradza výživné stanovené súdom od 20.02.2018 riadne a včas, aktuálne platí cestou exekútora, aktuálny dlh je 1.200 eur), samotnou výpoveďou obžalovaného T. L. na hlavnom pojednávaní, vyššie uvedenými zadokumentovanými a súdom vykonanými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na maloletú dcéru T. L.), ako aj vyjadreniami obžalovaného a poškodenej, v ktorých bol dlh na výživnom potvrdený, teda si neplní vyživovaciu povinnosť stanovenú súdom, pričom dlh ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu 1.200 eur. V konaní pred súdom bolo preukázané, že obžalovaný si bol vyživovacej povinnosti voči

maloletému vedomý, počas žalovanej doby si vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas, v sledovanom období nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nebol riadne evidovaný na úrade práce, výživné dobrovoľne neplatil, o dcéru sa žiadnym spôsobom nezaujíma, v sledovanom období bol konateľom spoločností H. U., U..G..C., Q., U..G..C., O. G. U..G..C., U. U. U..G..C.. a spoločníkom v spoločnosti O. T. s.r.o. s čistým mesačným príjmom 500 eur, výživné uhradil len v časti, ku dňu vyhlásenia rozsudku mal dlh v sume 1.200 eur.

Obrana obžalovaného spočívajúca v poukazovaní na to, že výživné prestal platiť pravidelne preto, že mu poškodená dcéra nedávala, neumožňovala mu s ňou styk, neobstojí. Neumožňovanie styku s mal. dieťaťom nezabavuje obžalovaného jeho trestnej zodpovednosti za žalovaný trestný čin. Bolo preukázané, že obžalovaný neplatil výživné riadne a včas od 20.02.2018, výživné začal platiť až od začatia exekučného konania, nad rámec tohto poškodenej okrem sumy 52,50 eur neuhradil žiadnu sumu dobrovoľne, teda ku dňu vydania rozhodnutia súdu nebol dlh na výživnom uhradený v celom rozsahu. Obžalovaný bol sedemkrát právoplatne odsúdený. Obžalovaný si je svojho dlhu na výživnom vedomý, pričom od začatia konania pred súdom dňa 13.03.2019 mal dostatok času na úhradu celého dlžného výživného voči poškodenej, kedy by súd mohol uplatniť inštitút účinnej ľútosti a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. To však neurobil, platí výživné len cestou exekútora, dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku neuhradil.

Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo v celom rozsahu ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 09.09.2020, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Je povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky - poškodenej I. L., ktorá pozná jej potreby, keďže je s maloletou v každodennom kontakte.

Súd na strane obžalovaného nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovaného to umožňuje, čo potvrdil sám obžalovaný. V sledovanom období nebol evidovaný na úrade práce a dávky v hmotnej núdzi podľa jeho vyjadrení nepoberá ani nepoberal. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôsobiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že "splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na seba berie povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť". S uvedeným záverom sa súd v danej prejednávanej veci po vecnej stránke v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné dieťa.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s tým, že za použitia § 122 ods. 13 Trestného zákona v čase vyhlásenia rozsudku dňa 09.09.2020 mal súd za preukázané, že obžalovaný dlhuje na výživnom sumu vo výške 1.200 eur na maloleté dieťa. Pri stanovení výšky dlžného výživného vychádzal z preukázanej skutočnosti, že poškodená pri výsluchu v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku dňu podania obžaloby bola výška dlhu 1.200 eur, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 9.9.2020 po odpočítaní sumy 50,25 eur, ktorú jej obžalovaný uhradil a po odpočítaní platieb v rámci exekúcie, kedy mal súdom určenú výšku výživného 100 eur mesačne, je aktuálny dlh 1.200 eur. Dlž na výživnom ku dňu rozhodnutia súdu dňa 09.09.2020 bol spolu vo výške 1.200 eur.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnos-

ti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak súdneho rozhodnutia, prispievať na výživu poškodenej, napriek tomu výživné neplatil a spoliehal sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví jednoduchým poukázaním na nedostatok finančných prostriedkov. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko z konania obžalovaného, ktorý napriek tomu, že o svojej povinnosti vyživovať svojho maloletého syna vedel, výživné neplatil, do dnešného dňa dobrovoľne nezaplatil dlh na výživnom, neplatí nad rámec exekúcie, hoci má mal. T. L. 5 rokov, časť výživného bola zaplatená priamo poškodenej vo výške 50,25 eur (od sledovaného obdobia 20.02.2018), teda pre celkovú zmenu tohto stavu nevykonal prakticky nič na úhradu celého dlžného výživného ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu, a preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojou nedostatočnou aktivitou porušil spoločenský záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné. Z odpisu registra trestov obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol obžalovaný odsúdený sedemkrát pre rôznorodú trestnú činnosť (majetkovú, násilnú a pod.). Priestupkovo nebol riešený.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku páchatel'a, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu bude postačujúce obžalovanému podľa § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/53/2019-760 zo dňa 08.11.2019, právoplatný dňa 17.03.2020, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/11/2020-905 zo dňa 17.03.2020, ktorým mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd poukazuje na to, že na tunajšom súde je vedené voči obžalovanému konanie pod sp. zn. 1T/182/2017, kde bol uložený obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pričom na základe podaného odvolania bude vo veci rozhodovať odvolací Krajský súd v Trenčíne. Takto uložený podmienený trest odňatia slobody považuje súd na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočný. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh obžalovaného na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.